

Camí de la Segarra

Pujalt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Pujalt

Coordenades:

Latitud: 41.69035
Longitud: 1.44992
UTM Est (X): 371004
UTM Nord (Y): 4616558

Classificació

Número de fitxa 08176 - 101
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Dídac Pàmies i Marta Lloret
Data de registre de la fitxa: dj., 01/10/2015 - 02:00

Descripció

El camí de la Segarra transcorre pel terme municipal de Pujalt de sud a nord. Es tracta d'un camí de grava que s'inicia a la zona del Bosc de la Casilla, prop de la Pallissa del Basomba i transcorre pel límit municipal entre Pujalt i Veciana (com era habitual a les vies pecuàries) fins a arribar al Pla de l'Astor. En aquest punt

gira vers l'est i enllaça amb el camí de Sant Martí de Sesgueioles a Conill fins a arribar a la Font de Conill. D'aquí enllaça amb el camí de Conill a Hostalets i transcorre vers el nord-oest (creuant la carretera N-141a) en direcció Hostalets d'Ivorra. Transcorre per la línia divisòria entre els municipis de Pujalt i Calonge de Segarra per finalment abandonar el municipi de Pujalt per entrar a Castellfollit de Riubregós.

Observacions:

Segons testimonis orals, al sud del municipi existeix el Corral del Foraster, el qual estaria vinculat a la carrerada i que serviria com a espai per descansar o pernoctar amb el ramat.

Història

També anomenada carrerada de Santa Coloma, es tracta d'un camí ramader o via pecuària que comunica Santa Coloma de Queralt amb Calonge de Segarra. La transhumància ja existia en època ibèrica i romana, no obstant no va ser fins al segle XII que es començà a organitzar la seva pràctica i la xarxa de camins, entre les planes amb zones de pastura a l'hivern, i les muntanyes amb zones de pastura a l'estiu. Així doncs, a través dels monestirs de Ripoll i de Sant Joan de les Abadesses s'iniciaren les tasques per a la creació d'una xarxa de camins segura i estable per on poder transitar amb el bestiar. Aquesta pràctica inicià la seva decadència a partir del segle XIX i sobretot a partir del segle XX degut a la intensificació de l'agricultura i al transport per carretera.

Bibliografia

CAMPILLO, X.; LÓPEZ-MONNÉ, R. (2010). El llibre dels camins. Manual per esvair dubtes, desfer mites i reivindicar drets. Tarragona: Arola editors.

DIVERSOS AUTORS (2010). Camins ramaders i transhumància a Catalunya. Lleida: Fundació món rural.

